

Vilniaus universitetas
Medicinos fakultetas

STUDENTŲ MOKSLINĖS VEIKLOS TINKLO LXXVIII KONFERENCIJA

Vilnius, 2026 m. gegužės 8 d.

PRANEŠIMŲ TEZĖS

Leidinį sudarė VU MF
mokslo specialistė Urtė ŽAKARYTĖ

VILNIAUS
UNIVERSITETO
LEIDYKLA

2026

Mokslo komitetas:

dr. Mindaugas Kvietkauskas
doc. dr. Diana Bužinskienė
prof. dr. Lina Malinauskienė
prof. dr. (HP) Saulius Vosylis
prof. habil. dr. (HP) Gintautas Brimas
dr. Laura Lukavičiūtė-Navickienė
asist. dr. Agnė Abraitienė
gyd. rez. Domas Grigoravičius
doc. dr. Indrė Trečiokienė
prof. dr. Vaiva Hendrixson
dokt. Ignas Karnas
doc. dr. Ieva Stundienė
prof. dr. Eglė Preikšaitienė
lekt. gyd. Andrius Apšega
jaun. asist. dr. Andrius Žučenka
jaun. asist. Ieva Kubiliūtė
prof. dr. Pranas Šerpytis

lekt. Artūras Mackevičius
asist. dr. Žymantas Jagelavičius
doc. dr. Agnė Kirklauskienė
dr. Audra Brazauskaitė
asist. dr. Diana Sukackienė
asist. dr. Žilvinas Chomanskis
prof. dr. Kristina Ryliškienė
asist. dr. Rokas Borusevičius
doc. dr. Saulius Galgauskas
doc. dr. Birutė Brasiūnienė
gyd. rez. Kristina Lialytė
gyd. rez. Viktorija Mickevičiūtė
asist. dr. Dalia Krivaitienė
doc. dr. Jaunius Kurtinaitis
prof. dr. Eugenijus Lesinskas
doc. dr. Goda Vaitkevičienė
prof. dr. Alvydas Navickas

prof. dr. (HP) Edvardas Danila
prof. dr. Nomeda Rima Valevičienė
asist. dr. Tomas Aukštikalnis
lekt. Mykolas Udrys
doc. dr. Danutė Povilėnaitė
prof. dr. Robertas Stasys Samalavičius
dr. Agnė Jakavonytė-Akstinienė
vyr. lekt. dr. Andrius Bleizgys
gyd. rez. Dominykas Budrys
doc. dr. Jurgita Stasiūnienė
dokt. gyd. rez. Ugnė Mickevičiūtė
prof. dr. Gilvydas Verkauskas
prof. dr. Sigita Lesinskienė
asist. dr. Jelena Stanislavovienė
prof. dr. (HP) Janina Tutkuvienė

Organizacinis komitetas:

Austėja Zubauskaitė
Giedrė Zdanavičiūtė
Arshia Tabassum Abdul Rahman
Ieva Jankūnaitė
Gabija Balčiūnaitė
Gabrielė Gudelytė
Marija Šarnauskaitė
Antanas Simonas Garuolis
Gabrielė Jurytė
Kornelija Klinkaitė
Nursat Gazizov
Sofija Šestak
Mindaugas Smetaninas
Deimantė Šerniūtė
Eva Kriaučiūnaitė
Edas Leščinskis
Agata Bruzgul
Erika Vaitkutė
Ugnė Mickutė

Gabija Mūraitė
Augustė Melaikaitė
Artemij Morozov
Raminta Kastecakaitė
Gustė Šuliauskaitė
Karolina Karneckaitė
Eglė Žulpaitė
Sylvia Rogoža
Gabrielė Jonauskaitė
Agnė Vasiulytė
Rūta Uksaitė
Roman Blinov
Marija Sarafinaitė
Eglė Valčiukaitė
Paulė Kergytė
Milda Černytė
Julija Grigaitytė
Dovydas Stankevičius
Greta Ramonaitė

Silvija Černiauskaitė
Danial Heidar
Edgaras Zaboras
Gediminas Gumbis
Joana Leščevskaja
Gabija Marčiulaitytė
Achila Kasandra Lunkė
Meda Petrylaitė
Ernestas Gulbickis
Radvilė Kadytė
Julija Šnipaitytė
Smiltė Vaišvilaitė
Evelina Dakševičiūtė
Alicija Šavareikaitė
Elinga Inčirauskaitė
Milda Eleonora Griciūtė
Robertas Basijokas
Elvin Francišek Bogdzevič

ISSN 2783-7831 (skaitmeninis PDF)

© Tezių autoriai, 2026

© Vilniaus universitetas, 2026

SKYDLIAUKĖS NAVIKŲ IŠSIVYSTYMAS VAIKYSTĖS VĖŽIU SIRGUSIEMS PACIENTAMS, KURIEMS NEBUVO TAIKYTAS RADIOTERAPINIS GYDYMAS

Autorius. Juozas GRIUŠYS, III kursas.

Vadovas. Gyd. Domas GRIGORAVIČIUS, VU MF Klinikinės medicinos institutas, VUL SK Endokrinologijos centras.

Tikslas. Įvertinti skydliaukės vėžio riziką pacientams po vaikystės vėžio, kuriems nebuvo taikyta radioterapija, ir nustatyti šią riziką lemiančius veiksnius.

Metodai. Literatūros apžvalga atlikta remiantis 2009–2025 m. publikuotais duomenimis iš mokslinių duomenų bazių. Analizei atrinkti straipsniai, vertinantys skydliaukės vėžio pasireiškimo dažnį, rizikos veiksnius ir klinikines ypatybes pacientams, kuriems vaikystės vėžio gydymui nebuvo taikyta radioterapija. Mokslinių publikacijų paieškai naudoti raktažodžiai anglų kalba: „childhood cancer“, „secondary thyroid cancer“, „chemotherapy risk“ ir jų deriniai.

Rezultatai. Pagal paieškos kriterijus rasti 28 tyrimai. Po pilno teksto peržiūros į literatūros apžvalgą įtraukta 12 tyrimų. Viename didžiausių kohortinių tyrimų (Bhatti ir kt., 2010), analizavusiame daugiau nei 12 tūkst. išgyvenusiujų vaikystės vėžį, nustatyta net 6,2 karto didesnė rizika lyginant su bendra populiacija (SIR = 6,2; 95 % PI: 3,4–11,2; $p < 0,001$). Ši rizika yra mažesnė nei pacientams, gydytiems radioterapija, tyrimuose rasta, kad ši rizika yra 12,8 karto didesnė nei bendroje populiacijoje (SIR = 12,8; 95 % PI: 8,1–20,3; $p < 0,001$). Didžiausia rizika nustatyta pacientams, gydytiems didelėmis alkilinančių preparatų dozėmis, rizika padidėjo iki 9,4 karto (RR = 9,4; 95 % PI: 1,4–56,8), o šių preparatų kombinacija su bleomicinu riziką padidino iki 35,9 karto (RR = 35,9; 95 % PI: 1,6–408). Tarp pacientų, susirgusių skydliaukės vėžiu, pirminė diagnozė dažniausiai buvo osteosarkoma, kas gali būti siejama su retesniu radioterapijos taikymu šios ligos gydymui. Priešingai, Hodžkino limfoma šioje pacientų grupėje nustatoma rečiau, nes jos gydymui dažniau taikoma radioterapija. Nustatyta, kad navikų dydis šioje pacientų grupėje reikšmingai nesiskiria nuo bendrosios populiacijos (vidutiniškai 1,25 cm), tačiau yra mažesnis nei pacientams, gydytiems radioterapija (vidutiniškai 2,4 cm).

Išvados. Pacientams po vaikystės vėžio, kuriems nebuvo taikyta radioterapija, išlieka padidėjusi skydliaukės vėžio rizika, tačiau ji yra mažesnė nei pacientams, gydytiems radioterapija. Didžiausia rizika nustatyta pacientams, gydytiems didelėmis alkilinančių preparatų dozėmis.

Raktažodžiai. Vaikystės vėžys; antrinis skydliaukės vėžys; chemoterapija; rizikos veiksniai.